

FROM:

0634381728 0060

RENE KARABASH

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΣΠΥΡΟΣ Ν. ΠΑΠΑΣ

B
2005/564

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΜΑΡ

στη μελλοντική του σύζυγο

ΜΕΤΟΙΧΙΜΙΔΙΟ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΜΑΡ

στη μελλοντική του σύζυγο

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ξένη λογοτεχνία

Πρώτη έκδοση Μάιος 2026

Τίτλος πρωτοτύπου Рене Карабаш, Писма на Омар до
бъдещата му съпруга, Janet45, 2021

Επιμέλεια – Διόρθωση τυπογραφικών δοκιμών Στέλα Ζουμπουλάκη
Σελιδοποίηση Ουρανία Λυμπεροπούλου
Προσαρμογή εξωφύλλου Ρεντουάν Αμζλάν

- © 2021, Рене Карабаш
- © 2021, Люба Халева (για την εικονογράφηση)
- © 2026, Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ (για την ελληνική γλώσσα)

ISBN 978-618-03-4968-9

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84968

Κ.Ε.Π. 6734 Κ.Π. 23649

Κατόπιν συμφωνίας με το Sofia Literary Agency.

Δεν επιτρέπεται η με οποιονδήποτε τρόπο χρήση ή αναπαραγωγή ολόκληρου ή μέρους του βιβλίου με σκοπό την εκπαίδευση τεχνολογιών ή συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης. Το παρόν έργο προστατεύεται από τη διαδικασία εξόρυξης κειμένου και δεδομένων (Άρθρο 4(3) Οδηγία (ΕΕ) 2019/790).

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα, τηλ.: 211 3003500
metaixmio.gr · metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση

Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3647433

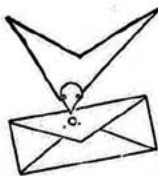
Βιβλιοπωλεία ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

- Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3647433
- Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα
τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΜΑΡ

στη μελλοντική του σύζυγο

Rene Karabash

Μετάφραση: Σπύρος Ν. Παππάς

ΜΕΤΟΙΧΜΙΘ

9

ru
69

ach

un.

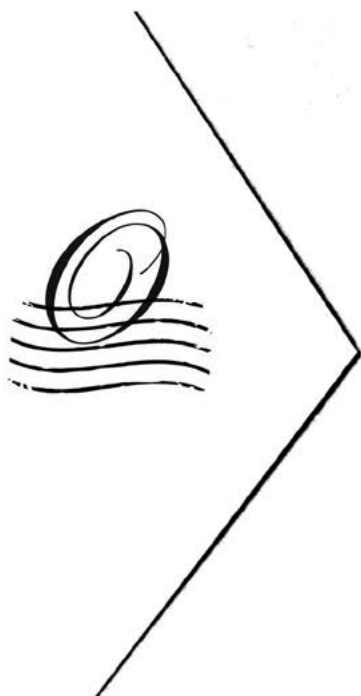
83

1

2

8

118

Γ Ρ Α Μ Μ Α Π Ρ Ο Τ Ο

Δεν ξέρω αν θα λάβεις κάποτε το γράμμα μου, ξέρω όμως ότι υπάρχεις, όπως ξέρω ότι θα ξυπνήσω και θα φτιάξω αυγά μάτια επειδή είμαι σίγουρος ότι έχει αυγά στο ψυγείο.

Θέλω να είσαι όμορφη και να 'σαι αγνή, επειδή όπως είναι το απέξω έτσι είναι και το από μέσα. Το πρόσωπό σου να 'ναι λευκό αν γίνεται, τα μάτια σου μεγάλα. Δεν έχω απαιτήσεις για το χρώμα. Όταν συνειδητοποιήσεις ότι είμαι κυριευμένος όλος από σένα, αυτό δεν θα πρέπει να 'ναι εμπόδιο. Υπόσχομαι να παλέψω με την άπνοια των ζεστών απογευμάτων, όταν ο ανεμιστήρας μας δεν θα δουλεύει. Πρέπει να ξέρω ότι χωρίς εμένα δεν θα πηδήξεις στο ποτάμι, όταν η ζέστη γίνει αφό-

ρητη. Θέλω να μου κρατάς το χέρι όταν διαβάζω τα χοντρά μου βιβλία και να το αφήνεις μόνο όταν πρέπει να γυρίσω σελίδα. Ξέρω ότι θα με καταλαβαίνεις όταν δεν θα θέλω να ανέβω σε ψηλό όροφο, να μπω σε μετρό ή σ' εμπορικό κέντρο. Βγες μαζί μου και κάνε τότε ότι δεν τρέχει τίποτα, άρχισε μάλιστα να μου μιλάς για το πρώτο σου τσιγάρο και για το πόσο πολύ θέλεις να κόψεις το κάπνισμα, ενώ ανάβεις καινούργιο και με κοιτάζεις έτσι, όπως κοιτάζουν οι γυναίκες που παρελαύνουν στην Κόκκινη Πλατεία.

Γίνε και μάνα και Λολίτα μαζί. Επίτρεψέ μου να *δου* δίνω να πίνεις γάλα από τις χούφτες μου και σκέπασέ με τη νύχτα, όταν θα είμαι ιδρωμένος ολόκληρος, σαν γιος που ονειρεύεται τη μάνα του γυμνή. Θέλω να μου τηλεφωνείς συνεχώς κι εγώ να *δου* απαντάω και να σου λέω ότι θα σε καλέσω αργότερα, διότι είμαι στις πρόβες. Ζήλευέ με για κάθε μία ηθοποιό και αναποδογύριζε το τραπέζι στη μέση του δείπνου, ώστε να είμαι απόλυτα σίγουρος ότι με θέλεις. Αυτό το γράμμα είναι το συμβόλαιό μας και ξέρω ότι οι όροι του θα τηρηθούν. Θα είμαι πολύ ευτυχισμένος όταν μου γεννήσεις δυο ξανθά παιδιά που θα τους αγοράζω βιβλία, προτού ακόμη μάθουν να διαβάζουν, ας μη μου μοιάζουνε όμως. Δεν θέλω να είναι δειλά

και να μην μπορούνε να πηδήξουνε στη θάλασσα απ' τον ψηλότερο βράχο. Θα προσπαθήσω να μην τους απαγορεύω κάτι τέτοιο ώστε να μην τα κοροϊδεύουνε τ' άλλα παιδιά ότι ο πατέρας τους είπε τούτο κι εκείνο. Να επιστρέψουμε όμως σε σένα.

Μπορώ ήδη να φανταστώ πώς το φουστάνι σου γλείφει απαλά τα πεζοδρόμια της πόλης. Το άρωμά σου δεν θα είναι υποχρεωτικά ακριβό, όμως θα κάνει τους περαστικούς να γεμίζουν σκόπιμα με δάσος τα πνευμόνια τους. Μη μου θυμώνεις όταν βλέπεις πως τα μάτια μου λοξοκοιτάζουν για να δω εάν τα άτομα μέσα στο κλαμπ πήραν χαμπάρι ότι εγώ κυκλοφορώ με την πιο ωραία γυναίκα, η οποία συν τοις άλλοις είναι πιο έξυπνη απ' αυτούς, και φτιάχνει και τον πιο απίθανο καγιανά που έχω φάει ποτέ μου.

Θέλω καθημερινά, σε συγκεκριμένη ώρα της ημέρας, να δυναμώνεις τη μουσική και να χορεύεις με ελαφρώς ανασηκωμένο το φόρεμά σου, όχι όμως υπερβολικά, το υπόλοιπο άσ' το σε μένα. Και τότε εγώ θα σβήνω εμπρός στο στήθος μιας θεότητας που θέλει να με κάνει ευτυχισμένο. Έχω ανάγκη από κάτι τέτοιο, επειδή σπάνια επιτρέπω στον εαυτό μου να είναι ευτυχισμένος και να μη σκέφτεται τις μελλοντικές του επενδύσεις και τους αλγόριθμους της Γκουγκλ, ορίστε όμως που εδώ

και καιρό τ' αποζητώ και γι' αυτό σου γράφω κι
ετούτο το γράμμα. Μόνο να μη μου θυμώνεις όταν
βλέπω στον ύπνο μου την πρώην σύζυγό μου, μια
ή δυο φορές τον χρόνο. Σε κάθε ντουλάπα υπάρχει
κάποιο ξεχασμένο, άχρηστο ρούχο για πέταμα.
Άνοιξε το παράθυρο. Θα το πετάξω τώρα αμέσως,
σαν περιστέρι που θα βρει άλλο περβάζι για να
προσγειωθεί.

Όμως κοίτα, το σημαντικότερο απ' όλα είναι
να μη σταματάς να μ' αγαπάς και θα φροντίσω
εγώ γι' αυτό με τις ξαφνικές μου αναχωρήσεις,
έπειτα απ' τις οποίες θα με αναμένεις κάθε φορά
με το φαΐ σχεδόν κρύο. Πρέπει να καταλάβεις
ότι δεν είμαι τέλειος και μάλιστα κάποιες φορές
είμαι κι αδύναμος, όμως *εσύ* θα είσαι αρκετά έξυ-
πνη για να αντιληφθείς ότι αυτή η αδυναμία είναι
κι η μεγαλύτερή μου δύναμη, η οποία θα σε κρα-
τάει δεμένη μαζί μου και όταν έξω βρέχει κι εγώ
βάζω προσανάμματα στο τζάκι, θα βλέπεις πώς
στα μάτια μου αντανakλάται ο Θεός, θέλω να πω
ότι τα μάτια μου θα είναι ο καθρέφτης σου. Εσύ
θα κοιτάζεσαι μέσα του, το γάλα στο μάτι της
κουζίνας θα βράζει, η τσαγιέρα θα σφυρίζει, η
καταιγίδα έξω θα ξηλώνει τα δέντρα από τις ρίζες,
όμως *εσύ* θα κοιτάζεσαι αυτάρεσκα μέσα στη συμ-
φωνία των ματιών μου, επειδή είσαι υπέροχη,

επειδή *εσύ* είσαι το τέλειο κατασκεύασμα της φαντασίας μου.

Σε καλώ.

Το ξέρω ότι βαδίζεις προς το μέρος μου και σχεδόν καταφέρνω να δω πώς ένα χέρι άσπρο απλώνεται προς τη σελίδα μου κι οι λέξεις όλες χάνονται μαζί με μένα.

*Δικός σου,
Ομάρ*

1

Αγαπάμε τον άλλον με τέτοια ορμή που χανόμαστε μέσα του.

Ένας άντρας, ο Ομάρ, γράφει γράμματα στην ιδανική αγαπημένη του, τη μελλοντική του σύζυγο, την οποία δεν έχει γνωρίσει ακόμη. Δεν ξέρει πότε και πού θα εμφανιστεί στη ζωή του, δεν ξέρει πώς μοιάζει και αν έχει γεννηθεί. Σαν σχοινοβάτης, μετεωρίζεται στο κενό· μεθυσμένος από την έκσταση της αβύσσου –τον έρωτα, την εμμονή– αγνοεί πόσο απέχουν τα πόδια του από το έδαφος. Μέσα από τα γράμματα που της γράφει θα βρει σταδιακά τον τρόπο να επανασυνδεθεί με την ίδια του την ύπαρξη, καθώς η εικόνα που προβάλλουμε στον αγαπημένο μας τελικά επιστρέφει σ' εμάς με την ίδια τρυφερότητα, το ίδιο πάθος, ρίχνοντας φως στον ίδιο τον εραστή και αποκαλύπτοντας δύο μισά που ήδη υπήρχαν μέσα σε ένα.

Αυτά τα οδυνηρά ειλικρινή ερωτικά γράμματα μας κάνουν να αναρωτιόμαστε τι είναι αυτό που ψάχνει στ' αλήθεια ο αποστολέας τους, και καθώς σιγά σιγά βυθιζόμαστε στη γραφή της Karabash, αθόρυβα, υπόκωφα, αρχίζουμε να μεταμορφωνόμαστε στον Ομάρ.

ISBN: 978-618-03-4968-9

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84968

metaixmio.gr

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ
ΚΑΙ ΣΕ
e-book

